

ΠΑΝΩ, από της ΣΕΚΑ
ΣΑΕ Ωκεανού

Η ΚΥΠΡΟΣ ΤΟΥ ΣΕΦΕΡΗ

ΔΙΑΛΕΞΗ ΤΟΥ Δρ. ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ

«Κύπρον ου μ' εθέσπισεν»

ΚΕΙΜΕΝΟ - ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: ΣΑΒΒΑΣ ΛΙΜΝΑΤΙΤΗΣ

Ησέοντος του νομπελίστα ποιητή Γιώργου Σεφέρη με την Κύπρο και την αγάπη που έτρεφε για τους κατοίκους της είναι λίγο πολύ γνωστή. Σε ένα γράμμα που είχε γράψει στην αδελφή του τον Οκτώβρη του 1954, αναφέρει για το ντού : «... Τον έχω αγαπήσει αυτόν τον τόπο. Ιωάς γιατί βρίσκω εκεί πράγματα παλιά που ζουν ακόμη, ενώ έχουν χαθεί στην άλλη Ελλάδα... ίσως γιατί αισθάνομαι πως αυτός ο λαός έχει ανάγκη από όλη μας την αγάπη και όλη τη συμπαράστασή μας. Ένας ποτός λαός, πειοματάρικα και ήπια σταθερός. Για σκέψου πόσοι και πόσοι πέρασαν από πάνω τους: Σταυροφόροι, Βενετσιάνοι, Τούρκοι, Εγγλέζοι - 900 χρόνια. Είναι αφάνταστο πόσο πιστοί στον εαυτό τους έμειναν και πόσο αστόματα ξέβαψαν οι διάφοροι αφεντάδες πάνω τους. Και τώρα γράφουν στους τοίχους των χωριών τους: 'Θέλομεν την Ελλάδα μας κι ας τρώγομεν πέτρες...'. Θα ήθελα οι νέοι μας να πήγαιναν στην Κύπρο. Θα έβλεπαν από εκεί πλατύτερο τον τόπο μας...».

Σίγουρα όμως ακόμη και οι ποιητές του Γιώργου Σεφέρη θα είχαν πολλά να αποκομίσουν από την ομηλία που έδωσε ο Δρ. Αντώνης Δρακόπουλος την περασμένη Κυριακή στο χώρο της Κυπριακής Κοινότητας στο

Στάντμορ, και η οποία τελούσε υπό την αιγίδα της ΣΕΚΑ. Με λόγο απέριπτο και ευκόλως κατανοπό στο κοινό, ο Δρ Δρακόπουλος επέλεξε δυο από τα ποιήματα του Σεφέρη προκειμένου να φωτίσει με άπλετο φως την ιδιαίτερη σχέση του ποιητή με την Κύπρο. Πρώτο στην σειρά ήταν το ποίημα «Ελένη», το οποίο «δανείζεται» την έμπνευση του από μια εκδοχή του μύθου της Ήρας Ελένης σύμφωνα με τον οποίο ο Πάρης δεν πήρε μαζί του στην Τροία την όμορφη βασίλισσα, αλλά ένα ειδωλό της. Ο μύθος αυτός έχει φτάσει στις μέρες μας χάρη στην ομώνυμη τραγωδία του Ευριπίδη, σύμφωνα με τον οποίο η γνωστότερη ίσως καλλονή της αρχαιότητα μεταφέρθηκε από τον Ερμή στο παλάτι της βασιλιά Πρωτέα στην Αίγυπτο, όπου και τελικά επανασυνέθηκε με τον σύζυγο της Μενέλαιο αφέως μετά το τέλος του Τρωϊκού πολέμου.

Στη συνέχεια ο Δρ Δρακόπουλος με τον δικό του άψογο τρόπο, καθήλωσε και μύπος τους - λίγους ομολογουμένως - παρευρισκομένους στα «φιουτικά» ενός άλλου ποιήματος του Σεφέρη και δη το «Σαλαμίνα», το οποίο στην «θρυλική» συλλογή του Σεφέρη, «Ημερολόγιο καταστρώματος Γ'. Συνδετικός κρίκος των δυο ποιημάτων, ο μυθικός Τεύκρος, ο οποίος ουσιαστικά λειπουργεί ως το alter ego του ποιητή, ο οποίος

με την σειρά του χρησιμοποιεί γνωστούς μύθους και τραγωδίες, όχι τόσο για να αφυπνίσει τον ελληνισμό (πόσο δε εκείνο της Κύπρου, στην οποία άλλωστε έμπαιναν τότε οι βάσεις για την εξέγερση κατά των Βρετανών κατακτητών) αλλά περισσότερο για να υπενθυμίσει σε πρώτη φίλους και συμμάχους - με κύριο στόχο και πάλι την Μεγάλη Βρετανία- τόσο την βοήθεια που πρόσφερε η νίσος στον αγώνα κατά του ναζισμού, όσο και τις συνεχόμενες αθετήσεις των υποσχέσεων που άπλετα μοίρασαν στους Κύπριους. Ουσιαστικά ο νομπελίστας ποιητής προμηνύει την απόδοση δικαιοσύνης στην Κύπρο, ενώ πρέπει να σημειωθεί πως ο ίπος τόνος που ασπάζεται η γραφή του, λειτουργεί ουσιαστικά ως πιο οθεναρός μοχλός πίεσης, σε αντίθεση με μια πιο επιθετική προσέγγιση που οποία ίσως να είχε ως μόνο αποτέλεσμα

ΕΣ ΓΗΝ ΕΝΑΛΙΑΝ ΚΥΠΡΟΝ

Η έλξη που είχε η Κύπρος στον Σεφέρη δεν αφορούσε μόνο τον -σχεδόν μόνιμο θα έλεγε κανείς - αγώνα των Κυπρίων για ελευθερία, αλλά πήγαινε ακόμη πιο βαθιά, αφού ουσιαστικά το μαρτυρικό ντού θύμζες στον Νομπελίστα ποιητή τον δικό του, ιδιαίτερο τόπο κατοχής της Σμύρνης, και πιο συγκεκριμένα τους αγρότες των Βουρλών, την περιοχή στην οποία ουνίθιζε να περνά τις καλοκαιρινές διακοπές του στο

κάπα της γιαγιάς του. Είναι άλλωστε γνωστό πως παραδοχή του ίδιου του ποιητή ότι μόνο σε δύο πράγματα είχε αφοσιωθεί στη ζωή του: στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και στην Κύπρο. Όπως επίσης γνωστή είναι και η πεποιθηση του Σεφέρη πως ο ίδιος ήταν κατά κάποιο τρόπο η προσωποποίηση του ίδιου του Οδυσσέα, ενός πρόσφυγα που μονίμως ταξίδευε, βρίσκοντας στο πρόσωπο της Κύπρου την νέα του πατρίδα, μετά την γενέτειρα του Σμύρνη.

Η ιδιαίτερη αυτή σχέση ξεκίνησε πολύ πριν την Σεφέρη επισκέφτηκε την Αφροδίτη.

Εν έπι 1931 και ενώ υπηρετεί ως Πρόδενος της Ελλάδας στο Λονδίνο, ζητά από την αδελφή του Ιωάννα Τσάτσου -σύζυγο του γνωστού Έλληνα πρωθυπουργού- να του αποστείλει όσες δυνατότητες πληροφορίες μπορεί για την νίσο, και αυτή υπακούει φροντίζοντας να συμπληρώνει τις επιστολές της με αποκόμματα από Ελληνικές εφημερίδες με αναφορές στην Κύπρο.

Συνολικά ο Γιώργος Σεφέρης επισκέφτηκε την Κύπρο 4 φορές: την πρώτη φορά στην Κύπρο στην έπι 1953 και την τελευταία για μια μόλις μέρα το 1970, ένα χρόνο πριν τον θάνατο του. Αγαπημένη του ασχολία του Σεφέρη κατά την παραμονή του στην Κύπρο ήταν να γιρίζει τα χωριά και τις εκκλησίες και να έρχεται σε επαφή με τον απλό κόσμο της νίσου, τον οποίο απαθανάτιζε με την πανταχού παρούσα φωτογραφική του μηχανή